

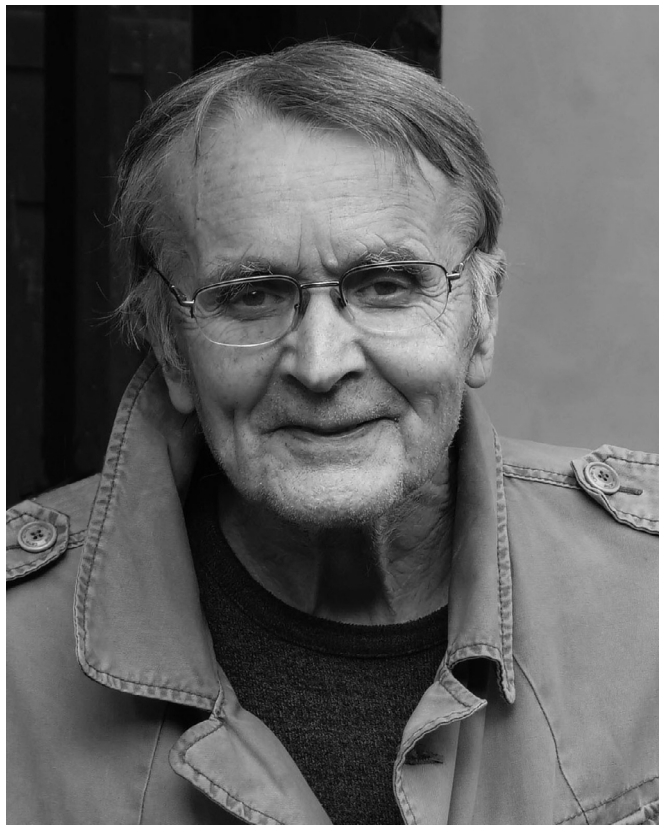
K ÚMRTÍ PETRA CHARVÁTA

Jaroslav Panáček

Před třemi lety vzpomenu Ladislav Smejkal v tomto sborníku významná životní jubilea tří pracovníků českolipského muzea. Již v následujícím roce jsme se rozloučili s prvním z nich - Petrem Kühnem, vloni zemřel i autor těchto laudácií a letos opustil řady bývalých muzejníků další z nich – Petr Charvát. S použitím slov tehdejšího laudácie bych chtěl připomenout tohoto bývalého muzejního kolegu.

Petr Charvát se narodil 9. května 1939 v Třebívlicích na Lovosicku v rodině lékaře, která se záhy přestěhovala do Kralup nad Vltavou. Po studiu na střední škole odešel studovat vysokou školu dřevozpracujícího průmyslu, kterou nedokončil. V roce 1967 vstoupil do služeb Okresního vlastivědného muzea v České Lípě jako historicky první konzervátor v oboru dřeva. Poměry muzea, které se záhy na to stěhovalo z Červeného domu do augustiniánského kláštera, byly v oblasti personálního obsazení ještě dosti svízelné. Každému pracovníkovi bylo dáno zastávat více povolání najednou. Petr Charvát byl konzervátorem, údržbářem, řidičem a do určité míry i výtvarníkem instalujícím výstavy.

Obr. 1. Petr Charvát v roce 2018 (foto Pavel Kraus). / **Abb. 1.** Petr Charvát im Jahre 2018 (Foto Pavel Kraus).

Jádrem jeho práce byla konzervace nábytku. Příkazem doby po roce 1945 bylo vybírat, zachraňovat co se dá, protože na mnoha místech byl vztah ke kulturnímu dědictví více než podivný. Kolik vzácného dobového nábytku a jiných dřevěných artefaktů bylo spáleno, to už nikdo nespočítá. Nejprve bylo třeba předměty nalézt, zachránit a někdy velmi složitě převézt do muzea, poskytnout jim jednoduchou první pomoc v podobě prvotního ošetření dřeva. Později bylo možné pomýšlet na odborné zpracování.

Z dějin muzea od začátku let sedmdesátých víme, že velmi dobře obstálo v tehdejší nepříznivém čase normalizace. Vznikaly základní expozice a rozvinul se výstavní program. Práce Petra Charváta zůstala v této souvislosti vlastně skrytou činností, bez níž by nebylo ale možné existovat. Jeho práci truhlářskou i konzervátorskou můžeme potkat v budově kláštera na mnoha místech dodnes.

V tehdy se utvářejícím kolektivu byl Petr Charvát postavou nepřehlédnutelnou (obr. 1). Byl kritický k dění venku a choval se až odbojně. Režim k němu také nebyl příliš shovívavý a čas normalizace byl pro něj možná těžší než pro jiné. Jako odborník a znalec svého oboru byl jedním z těch, kteří kladli první kaménky k budoucí vážnosti muzejní instituce. V březnu 1988 ukončil svoji práci v muzeu a nadále se věnoval restaurátorství, uměleckému řezbářství a dalším aktivitám soukromě.

Petr Charvát zemřel 21. března 2022.
Čest jeho památce.